

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 यदुःखंतवयोधानां भयं चासीद्विशांपते ॥ तद्भयं सचनः शोको भूय एवाभ्यवर्तत ॥ ६ ॥ निराशाश्च जयेतस्मिन्हते शल्ये महारथे ॥ हतप्रवीरा विध्वस्तानि रुक्ता
 श्वशितैः शरैः ॥ ७ ॥ मद्वरा जेहते राजन्योधास्ते प्राद्रवन्भयात् ॥ अश्वानन्ये गजानन्ये रथानन्ये महारथाः ॥ ८ ॥ आरुह्य जवसंपन्नाः पादाताः प्राद्रवन्स्तथा ॥ द्वि
 साहस्राश्च मातंगागिरिरूपाः प्रहारिणः ॥ ९ ॥ संप्राद्रवन्हते शल्ये अंकुशांगुष्ठनोदिताः ॥ ते रणाद्भरतश्रेष्ठतावकाः प्राद्रवन्दिशः ॥ १० ॥ धावतश्चाप्यपश्यामश्च
 समानान् शराहतान् ॥ तान्प्रभग्नान् द्रुतान् दृष्ट्वा हतोत्साहान् पराजितान् ॥ ११ ॥ अभ्यवर्तत पंचालाः पांडवाश्च जयैषिणः ॥ बाणशब्दरवाश्चापि सिंहनादाश्च पु
 ष्कलाः ॥ १२ ॥ शंखशब्दश्च शूराणां दारुणः समपद्यत ॥ दृष्ट्वा तु कौरवं सैन्यं भयत्रस्तं प्रविद्रुतं ॥ १३ ॥ अन्योन्यं समभाषंत पंचालाः पांडवैः सह ॥ अघराजा स
 त्यधृतिर्हता मित्रोयुधिष्ठिरः ॥ १४ ॥ अघदुर्योधनो हीनो दीपायानृपतिश्चियः ॥ अघश्रुत्वा हतं पुत्रं धृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ १५ ॥ विद्रुलः पतितो भूमौ किल्बिषं प्रति
 पद्यतां ॥ अघजाना तु कौंतेयं समर्थं सर्वधन्विनां ॥ १६ ॥ अघात्मानं च दुर्मेधा गर्हयिष्यति पापकृत् ॥ अघक्षत्तुर्वचः सत्यं स्मरतां ब्रुवतो हितं ॥ १७ ॥ अघप्रभृति
 पार्थं च प्रेष्य भूत इवाचरन् ॥ विजानातु नृपो दुःखं यत्प्राप्तं पांडुनंदनैः ॥ १८ ॥ अघरुष्णस्य माहात्म्यं विजानातु महीपतिः ॥ अघार्जुनधनुर्घोषं घोरं जानातु संयुगे
 ॥ १९ ॥ अस्त्राणां च बलं सर्वबाह्वोश्च बलमाहवे ॥ अघज्ञास्यति भीमस्य बलं घोरं महात्मनः ॥ २० ॥ हते दुर्योधने युद्धे शक्रेण वासुरेवले ॥ यत्कृतं भीमसेनेन दुः
 शासनवधे तदा ॥ २१ ॥ नान्यः कर्ता स्तिलोके स्मिन्नृते भीमान् महाबलात् ॥ अघज्येष्ठस्य जानीतां पांडवस्य पराक्रमं ॥ २२ ॥ मद्वरा जं हतं श्रुत्वा देवैरपि सुदुःसहं ॥
 अघज्ञास्यति संग्रामे माद्रीपुत्रौ सुदुःसहौ ॥ २३ ॥ निहते सौवले वीरे प्रवीरेषु च सर्वशः ॥ कथं जयोनतेषां स्याद्येषां योद्धा धनंजयः ॥ २४ ॥ सात्यकिर्भीमसेन
 श्वधृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ द्रौपद्यास्तनयाः पंचमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ २५ ॥ शिखंडी च महेश्वासो राजा चैव युधिष्ठिरः ॥ येषां च जगतो नाथो नाथः रुष्णो जनार्दनः
 ॥ २६ ॥ कथं तेषां जयोनस्याद्येषां धर्मो व्यपाश्रयः ॥ भीष्मद्रोणं च कर्णं च मद्वरा जानमेव च ॥ २७ ॥ तथान्यान् नृपतीन् वीरान् शतशो यः सहस्रशः ॥ कोन्यः शक्तो
 रणे जेतुं मृते पार्थाद्युधिष्ठिरात् ॥ २८ ॥ यस्य नाथो हृषीकेशः सदा सत्ययशोनिधिः ॥ इत्येवं वदमानास्ते हर्षेण महता युताः ॥ २९ ॥ प्रभग्नां स्तावकान्योधान् संदृष्ट्वा
 पृष्ठतो न्वयुः ॥ धनंजयो रथानीकमभ्यवर्तत वीर्यवान् ॥ ३० ॥